

23 Μαΐου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΥΚΗ ΜΑΝΔΡΙΩΤΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 378/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεσιτότητα — Εσωτερικά διοικητικά μέτρα στερούμενα εκτελεσιτότητας — Ανατροπή τους δεν συνιστά ανάκληση διοικητικής πράξης.

Φυσιοθεραπευτές — Εγγραφή — Προϋποθέσεις — Ο περί Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών Νόμος Ν. 140/89 — Άρθρα 6(1) (δ) και 6(1)(ε) — Ερμηνεία — Οι δύο βασικοί οδοί εγγραφής — Έγκυρη και συνταγματική η πρόβλεψή τους — Η επίλυση των δημιουργουμένων προβλημάτων είναι έργο της νομοθετικής εξουσίας.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Αντισυνταγματικότητα νόμου — Η κήρυξη της προϋποθέτει σύγκρουση με συγκεκριμένη νομοθετική διάταξη — Ανυπαρξία σύγκρουσης στην περίπτωση του Άρθρου 6 του Νόμου περί Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών, Ν. 140/89.

10

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα, Άρθρο 26 — Συμβατική ελευθερία — Δεν παραβιάστηκε στην κριθείσα περίπτωση αποκλεισμού εγγραφής φυσιοθεραπευτού — Η στοιχειοθέτηση και προστασία της ελευθερίας προϋπέθετε δυνατότητα νόμιμης άσκησης του επαγγέλματος του φυσιοθεραπευτή.

15

20

Η αιτήτρια προσέβαλε την απόρριψη της αίτησής της για εγγραφή ως φυσιοθεραπεύτριας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά-

οισε ότι:

- 5 1. Μόνο η απόφαση που γνωστοποιήθηκε στην αιτήτρια συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη. Η αρχική κρίση του Συμβουλίου πως η αιτήτρια πληρούσε τα προσόντα του Νόμου παρέμεινε εσωτερικό ζήτημα (internum) που, όπως είναι σταθερά νομολογημένο, δε συγκεντρώνει τα συστατικά εκτελεστής πράξης. Επομένως, δεν μπορεί να τίθεται ζήτημα ανάκλησης τέτοιας κρίσης ούτε και δικαιολογείται η εμπλοκή των αρχών που διέπουν την ανάκληση.
- 10 2. Ο περί Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών Νόμος, Ν. 140/89 εγκύρως έθεσε ως προϋπόθεση για την εγγραφή την κατοχή πτυχίου, διπλώματος ή πιστοποιητικού φυσιοθεραπευτή από αναγνωρισμένη σχολή. Αυτός ο όρος ή περιορισμός σαφώς αναφέρεται στα συνήθως απαιτούμενα προσόντα για την άσκηση του επαγγέλματος του φυσιοθεραπευτή και θα μπορούσε να θεωρηθεί και ως απαραιτήτος προς το συμφέρον της δημόσιας υγείας, στο πλαίσιο του Άρθρου 25.2 του Συντάγματος.
- 15 3. Ο όρος να είναι αναγνωρισμένη η σχολή ενεργοποιείται μόνο στις περιπτώσεις κατόχων πτυχίου, διπλώματος ή πιστοποιητικού φυσιοθεραπευτή. Παρεμβάλλεται πως η αιτήτρια, εκκρεμούσας της παρούσας υπόθεσης, υπέβαλε αίτηση για αναγνώριση της σχολής της το οποίο απερρίφθη ακριβώς με το αιτιολογικό πως δεν κατέχει δίπλωμα φυσιοθεραπευτή.
- 20 4. Η προθεσμία των 12 μηνών αφορούσε σε όλους όσους ασκούσαν καλοπίστως το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή και γενικά συγκέντρωναν τα προαπαιτούμενα του άρθρου 6(1)(ε). Ο Νόμος δε διακρίνει μεταξύ τους και η εισήγηση πως αντίκειται στο Άρθρο 28 του Συντάγματος είναι αβάσιμη. Η αιτήτρια βρίσκεται σε θέση διαφορετική από τη θέση άλλων που υπέβαλαν εμπροθέσμως αίτηση όχι συνεπεία των προνοιών του Νόμου αλλά συνεπεία της δικής της παράλειψης.
- 25 35 Η προώθηση από την αιτήτρια της άποψης πως δεν ήταν συνταγματικά επιτρεπτή η προνόηση προθεσμίας γιατί αυτή δεν αναφέρεται σε όσα θα μπορούσαν να αποτελέσουν περιορισμούς δυνάμει του Άρθρου 25.2 του Συντάγματος και ταυτοχρόνως της άποψης πως θα μπορούσε να τεθεί τέτοιος περιορισμός νοουμένου ότι θα αφηνόταν στη διοίκηση κάποια διακριτική ευχέρεια, είναι αντιφατικός. Εν πάση περιπτώσει, η προθεσμία συνιστούσε μόνο τρόπο ρύθμισης σε σχέση με τη δυνατότητα εγγραφής προσώπων που δεν πληρούσαν τη νομίμως τεθείσα προϋπόθεση της κατοχής
- 40

πτυχίου, διπλώματος ή πιστοποιητικού φυσιοθεραπευτή από αναγνωρισμένη σχολή. Στην πραγματικότητα, απέληγε σε αναστολή της ανάγκης για κατοχή τέτοιου ακαδημαϊκού προσόντος για την ισόχρονη μεταβατική περίοδο που προβλέφθηκε, με στόχο την κάλυψη των ως τότε καλόπιστων επαγγελματιών. Δεν ήταν αφ' εαυτού περιορισμός στην άσκηση επαγγέλματος αλλά δυνατότητα που δόθηκε (οφειλόμενη ή όχι δεν εγείρεται εδώ) σε όσους δεν κατέχουν το απαιτούμενο ακαδημαϊκό προσόν.

5

5. Θα μπορούσε η ρύθμιση να ήταν διαφορετική ή η προθεσμία άλλη. Ίσως θα μπορούσε ακόμα και να αφηνόταν κάποιο περιθώριο προς αντιμετώπιση εξαιρετικών περιστάσεων και πράγματι κανένας δεν μπορεί να είναι αδιάφορος μπροστά στο μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η αιτήτρια. Αυτά όμως όπως και τα προβλήματα που ανακύπτουν ως εκ των προνοιών του Νόμου και ο τρόπος επίλυσής τους είναι ζητήματα που ανήκουν στην κρίση του νομοθέτη. Η κήρυξη νομοθετικής διάταξης ως αντισυνταγματικής προϋποθέτει αδυναμία θέσπισής της ως προσκρούουσας προς συγκεκριμένη διάταξη του Συντάγματος. Δεν έχει αποδειχθεί τέτοια αδυναμία εν προκειμένω.

10

15

20

6. Η κρίση πως εγκύρως τέθηκε η απαίτηση της κατοχής του προβλεπόμενου ακαδημαϊκού προσόντος ή για όσους δεν το κατέχουν, της υποβολής αίτησης μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, συμπαρασύρει και την εισήγηση ως προς την παραβίαση του Άρθρου 26 του Συντάγματος αναφορικά με την ελευθερία του συμβάλλεσθαι με πρόσωπα που θα αναζητούσαν τις υπηρεσίες της αιτήτριας ως φυσιοθεραπεύτριας. Η ελευθερία προς σύναψη τέτοιων συμβάσεων προϋποθέτει δυνατότητα νόμιμης άσκησης του επαγγέλματος του φυσιοθεραπευτή.

25

30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35

Jordanou (No. 1) v. Republic (1966) 3 CLR 308,

Kousoulides and Others v. Republic (1967) 3 C.L.R. 438,

Anastassiou v. Kypriakos Organismos Anaptyxis Gis (1988) 3 C.L.R. 2241,

40

Παύλου v. Δήμου Λεμεσού (1994) 4 Α.Α.Δ. 1771,

The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Kyriakides (1966) 3 C.L.R. 640,

Ansor Corporation v. Republic (1969) 3 C.L.R. 325.

5

Προσφυγή.

10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών με την οποία απέρριψαν την αίτηση της αιτήτριας για εγγραφή της ως φυσιοθεραπεύτριας.

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

15 Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο περί Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών Νόμος του 1989 (Ν. 140/89) εξαρτά την εγγραφή φυσιοθεραπευτών, μεταξύ άλλων,

25 (α) από την κατοχή πτυχίου, διπλώματος ή πιστοποιητικού Φυσιοθεραπευτή "χορηγηθέντος υφ' οιασδήποτε σχολής αναφερομένης εις τον πίνακα του παρόντος Νόμου ή υφ' οιασδήποτε ετέρας σχολής την οποία το Υπουργικόν Συμβούλιο διά γνωστοποίησης δημοσιευομένης εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, μετά συμβουλευτικήν γνωμοδότησιν του Συμβουλίου, ήθελεν αναγνωρίσει", [άρθρο 6(1)(δ) ή

30

35 (β) Στην περίπτωση μη κατόχου του πιο πάνω προσόντος, από την υποβολή αίτησης εγγραφής εντός 12 μηνών από της έναρξης της ισχύος του Νόμου, νοουμένου ότι αυτός κατέχει επαρκείς γνώσεις περί την εργασία του φυσιοθεραπευτή, κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου ενασκεί "καλή τη πίστει, και δι' ίδιον αυτού λογαριασμόν ως αυτοεργοδοτούμενος, το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτού" και για τρία τουλάχιστον συναπτά έτη αμέσως πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου ενασκεί το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή. [άρθρο 6(1)(ε)].

40

Ο Νόμος τέθηκε σε ισχύ την 1 Νοεμβρίου 1989 (βλ. ΚΔΠ 225/89). Η αιτήτρια αποφοίτησε από την Medizinische Fact Schule της Λευσίας ως Μασσέρ και Λουτροθεραπεύτρια. Υπέβαλε αίτη-

ση για εγγραφή στις 15 Ιανουαρίου 1991. Αναφέρει στην αίτησή της πως από το 1979 ασκεί το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή και πως διατηρεί πλήρως εξοπλισμένο φυσιοθεραπευτήριο στη Λεμεσό.

5

Αρχικά, το Συμβούλιο Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών (στο εξής το Συμβούλιο) θεώρησε πως “πληροί τα απαιτούμενα προσόντα”. Η Έφορος ζήτησε διευκρινίσεις. Η σχολή από την οποία αποφοίτησε η αιτήτρια δεν περιλαμβανόταν στον πίνακα και αν το Συμβούλιο θεωρούσε ότι το πτυχίο της προέρχεται από σχολή την οποία θα μπορούσε να αναγνωρίσει το Υπουργικό Συμβούλιο μετά από γνωμοδότησή του, θα έπρεπε να υποβληθεί σχετική πρόταση. Σε σχέση με τη δυνατότητα εγγραφής δυνάμει του άρθρου 6(1)(ε), επισημαίνει πως η αίτηση “δεν υποβλήθηκε εντός των χρονικών περιθωρίων του Νόμου”.

10

15

Το Συμβούλιο επελήφθη του θέματος στις 7 Φεβρουαρίου 1995. Αποφάσισε την απόρριψη της αίτησης για εγγραφή επειδή η αιτήτρια, “δεν κατέχει δίπλωμα ή πτυχίο φυσιοθεραπευτού” και “δεν υπέβαλε την αίτησή της εμπρόθεσμα”. Η αιτήτρια επικαλείται σειρά λόγων ακυρότητας, ως εξής.

20

1. Η απόφαση συνιστούσε σιωπηρή ή έμμεση ανάκληση προηγούμενης, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις γι’ αυτό. Η έφορος δεν υπέβαλε τέτοια εισήγηση και χρειαζόταν έρευνα που δέν έγινε και ειδική αιτιολογία που δεν δόθηκε.

25

2. Ενώ η μη συμπερίληψη στον πίνακα της σχολής από την οποία αποφοίτησε η αιτήτρια θα οδηγούσε, ούτως ή άλλως, στην απόρριψη του αιτήματός της, το περιεχόμενο του Πίνακα και ειδικά η συμπερίληψη σ’ αυτό μόνο μιας σχολής από την τότε Ανατολική Γερμανία αντέκειτο προς το Άρθρο 25 του Συντάγματος αλλά και προς τη Σύμβαση της Ουνέσκο για την αναγνώριση σπουδών, διπλωμάτων και πτυχίων τα οποία αφορούν στην Ανώτερη Εκπαίδευση στα Κράτη που ανήκουν στην περιοχή της Ευρώπης που κυρώθηκε με το Νόμο 11/85.

30

35

3. Και εφόσον επικυρωνόταν η απόφαση του Συμβουλίου πως η αιτήτρια δεν κατείχε τα προσόντα ως το άρθρο 6(1)(δ), η προθεσμία των 12 μηνών του άρθρου 6(1)(ε) αντίκειται προς τα άρθρα 25, 26 και 28 του Συντάγματος. Προς το άρθρο 25 γιατί η θέσπιση τέτοιας προθεσμίας δεν συνιστά περιορισμό του δικαιώματος άσκησης οποιουδήποτε επαγγέλματος ο

40

5 ποίος θα μπορούσε να τεθεί δυνάμει του. Σε άλλο σημείο της αγόρευσης για την αιτήτρια διαβάζουμε τη διαφορετική πρόταση πως θα μπορούσε να είχε τεθεί κάποιο χρονικό όριο εφόσον παράλληλα αφηνόταν στο Συμβούλιο διακριτική ευχέρεια προς αντιμετώπιση εξαιρετικών περιστάσεων. Η αιτήτρια ασκούσε επί σειρά ετών το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή και θα ήταν καταστροφικός ο μόνιμος αποκλεισμός τής δυνατότητας να ασκήσει αυτό το επάγγελμα επειδή, από αμέλεια ή έλλειψη πληροφόρησης, υπέβαλε αίτηση εκπροθέσμως. Ως προς το Άρθρο 28 επειδή ο περιορισμός που τέθηκε “διέκρινε άνισα τους πριν το Νόμο φυσιοθεραπευτές που είχαν πριν το Νόμο ως αυτοεργοδοτούμενοι ασκήσει με καλή πίστη το ίδιο επάγγελμα.” Ως προς το Άρθρο 26 επειδή παραβιάζει το δικαίωμα της αιτήτριας να συμβάλλεται ελευθέρως με το κοινό.

20 Οι καθ’ ων η αίτηση υποστήριξαν πως η απόρριψη της αίτησης ήταν αναπόφευκτη. Δεν μπορεί να τίθεται ζήτημα ανάκλησης αφού μόνο η απόφαση που γνωστοποιήθηκε στην αιτήτρια ήταν εκτελεστική. Ο νόμος θεσπίστηκε σε πλήρη αρμονία προς το Άρθρο 25.2 του Συντάγματος και οι αιτιάσεις για στέρηση του δικαιώματος της αιτήτριας να ασκήσει το επάγγελμα του Φυσιοθεραπευτή για λόγους άλλους από τους αναφερόμενους στο Σύνταγμα, είναι αβάσιμες. Ενώ πράγματι η μη συμπερίληψη της σχολής από την οποία αποφοίτησε η αιτήτρια στον Πίνακα, θα πρέπει να οδηγήσει, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο και παρά το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρθηκε σ’ αυτό το γεγονός, στην απόρριψη του αιτήματος, στην ουσία δεν εγείρεται αυτό το θέμα αφού εγκύρως διαπιστώθηκε πως η αιτήτρια δεν κατείχε δίπλωμα ή πτυχίο φυσιοθεραπευτή. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ορθό πως αναγνωρίστηκε μόνο μια σχολή από την Ανατολική Γερμανία και, όπως και νά έχουν τα πράγματα, ο Νόμος παρέχει τη δυνατότητα αναγνώρισης και περιλήψης στον πίνακα και άλλων σχολών. Επεσήμαναν συναφώς οι καθ’ ων η αίτηση πως το επιχείρημα σε σχέση με το Νόμο 11/85 ήταν εντελώς γενικό και αόριστο, πως δεν τεκμηριώθηκε ότι η Γερμανία είναι συμβαλλόμενο μέρος και ότι εφαρμόζει τη σύμβαση ώστε να ικανοποιείται η απαίτηση της αμοιβαιότητας που προβλέπει το Άρθρο 169.3 του Συντάγματος, και πως, εν πάση περιπτώσει, στη Σύμβαση γίνεται απλώς λόγος για επιθυμία και λήψη μέτρων προς αναγνώριση πτυχίων.

Σε σχέση με τη διαζευκτική εισήγηση της αιτήτριας, προτείνουν πώς ο καθορισμός προθεσμίας ήταν όχι μόνο επιτρεπτός αλλά και απαραίτητος. Αφορούσε σε πρόσωπα που δεν κατείχαν δίπλωμα

φυσιοθεραπευτή, στα οποία παραχωρήθηκε “ευεργέτημα”. Χωρίς αυτή θα εδημιουργείτο νεφελώδης κατάσταση που θα καθιστούσε αδύνατη την εξυπηρέτηση του σκοπού του Νόμου και θα αγχρίστευε τις διατάξεις που καθιστούν ποινικό αδίκημα την άσκηση του επαγγέλματος από μη εγγεγραμμένο φυσιοθεραπευτή μετά την 5
πάροδο της προθεσμίας. Σύμφωνα με το Άρθρο 26 του Συντάγματος το δικαίωμα του συμβάλλεσθαι ελεύθερα “υπόκειται σε όρους περιορισμούς ή δεσμεύσεις τιθεμένους επί τη βάση των γενικών αρχών του δικαίου των συμβάσεων”. Πρόσωπα ανίκανα προς το συμβάλλεσθαι δεν μπορούν κατά νόμο να συνάψουν σύμβαση και μη εγγεγραμμένος φυσιοθεραπευτής, μετά την έναρξη της 10
ισχύος του Νόμου, στερείται αυτής της ικανότητας. Τελικά, η πρόβλεψη προθεσμίας δεν συνιστά αυθαίρετη διάκριση μεταξύ των προσώπων που ασκούσαν, χωρίς δίπλωμα, το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή πριν την έναρξη της ισχύος του Νόμου. 15

Έχω καταλήξει πως δεν έχει στοιχειοθετηθεί λόγος ακυρότητας για τους εξής λόγους.

(α) Μόνο η απόφαση που γνωστοποιήθηκε στην αιτήτρια συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη. Η αρχική κρίση του Συμβουλίου πως η αιτήτρια πληρούσε τα προσόντα του Νόμου παρέμεινε εσωτερικό ζήτημα (internum) που, όπως είναι σταθερά νομολογημένο, δεν συγκεντρώνει τα συστατικά εκτελεστής πράξης. Επομένως, δεν μπορεί να τίθεται ζήτημα ανάκλησης τέτοιας κρίσης ούτε και δικαιολογείται η εμπλοκή των αρχών που διέπουν την ανάκληση. (βλ. μεταξύ άλλων *Jordanis G. Jordanou (No. 1) v. The Republic of Cyprus* (1966) 3 C.L.R. 308, *Andreas Kousoulides and Others v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 438, *Anastassiou v. Kypr. Org. Anaptyxis Gis* (1988) 3 C.L.R. 2241 και *Γιώργος Παύλου ν. Δήμου Λεμεσού* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1771). 20
25
30

(β) Ο Νόμος εγκύρως έθεσε ως προϋπόθεση για την εγγραφή την κατοχή πτυχίου, διπλώματος ή πιστοποιητικού φυσιοθεραπευτή από αναγνωρισμένη σχολή. Αυτός ο όρος ή περιορισμός σαφώς αναφέρεται στα συνήθως απαιτούμενα προσόντα για την άσκηση του επαγγέλματος του φυσιοθεραπευτή και θα μπορούσε να θεωρηθεί και ως απαραίτητος προς το συμφέρον της δημόσιας υγείας, στο πλαίσιο του άρθρου 25.2 του Συντάγματος. [βλ. *The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Christodoulos Kyriakides* (1966) 3 C.L.R. 640]. 35
40

- 5 (γ) Το Συμβούλιο, μετά την παρέμβαση της Εφόρου, έστρεψε ειδικά την προσοχή του προς την κατεύθυνση της κατοχής από την αιτήτρια του απαιτούμενου προσόντος και οι ισχυρισμοί για παράλειψη διεξαγωγής έρευνας ή για έλλειψη αιτιολογίας, η οποία αναφέρεται ρητά στο σχετικό πρακτικό, είναι αβάσιμοι. Το ίδιο το δίπλωμα που κατέθεσε η αιτήτρια την εμφανίζει ως μασσέρ και λουτροθεραπεύτρια και όχι ως φυσιοθεραπεύτρια και δε νομίζω ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για παρέμβαση του Δικαστηρίου προς ανατροπή της κρίσης του διοικητικού οργάνου στο οποίο ο νόμος αναθέτει την αρμοδιότητα. Ας σημειωθεί εν προκειμένω πως η ίδια η αιτήτρια είχε δηλώσει στην αίτησή της πως δεν μπορούσε να εξασφαλίσει αναλυτικό πρόγραμμα.
- 10
- 15 Ενώ, ανεξάρτητα από αυτά, θα ήταν αδύνατη η εγγραφή της αιτήτριας αφού η σχολή της δεν περιλαμβάνόταν στον Πίνακα, δεν χρειάζεται να επεκταθώ ως προς αυτό το θέμα αφού ο όρος να είναι αναγνωρισμένη η σχολή ενεργοποιείται μόνο στις περιπτώσεις κατόχων πτυχίου, διπλώματος ή πιστοποιητικού φυσιοθεραπευτή. Παρεμβάλλω πως η αιτήτρια, εκκρεμούσας της παρούσας υπόθεσης, υπέβαλε αίτηση για αναγνώριση της σχολής της το οποίο απερρίφθη ακριβώς με το αιτιολογικό πως δεν κατέχει δίπλωμα φυσιοθεραπευτή.
- 20
- 25 (δ) Η προθεσμία των 12 μηνών αφορούσε σε όλους όσους ασκούσαν καλοπίστως το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή και γενικά συγκέντρωναν τα προαπαιτούμενα του άρθρου 6(1)(ε). Ο Νόμος δεν διακρίνει μεταξύ τους και η εισήγηση πως αντίκειται στο Άρθρο 28 του Συντάγματος είναι αβάσιμη. Η αιτήτρια βρίσκεται σε θέση διαφορετική από τη θέση άλλων που υπέβαλαν εμπροθέσμως αίτηση όχι συνεπεία των προνοιών του Νόμου αλλά συνεπεία της δικής της παράλειψης.
- 30
- 35 (ε) Η προώθηση από την αιτήτρια της άποψης πως δεν ήταν συνταγματικά επιτρεπτή η προνόηση προθεσμίας γιατί αυτή δεν αναφέρεται σε όσα θα μπορούσαν να αποτελέσουν περιορισμούς δυνάμει του άρθρου 25(2) του Συντάγματος και ταυτοχρόνως της άποψης πως θα μπορούσε να τεθεί τέτοιος περιορισμός νοουμένου ότι θα αφηνόταν στη διοίκηση κάποια διακριτική ευχέρεια, είναι αντιφατικός. Εν πάση περιπτώσει, η προθεσμία συνιστούσε μόνο τρόπο ρύθμισης σε σχέση με τη δυνατότητα εγγραφής προσώπων που δεν
- 40

πληρούσαν τη νομίμως τεθείσα προϋπόθεση της κατοχής πτυχίου, διπλώματος ή πιστοποιητικού φυσιοθεραπευτή από αναγνωρισμένη σχολή. Στην πραγματικότητα, απέληγε σε αναστολή της ανάγκης για κατοχή τέτοιου ακαδημαϊκού προσόντος για την ισόχρονη μεταβατική περίοδο που προβλέφθηκε, με στόχο την κάλυψη των ως τότε καλόπιστων επαγγελματιών. Δεν ήταν αφ' εαυτού περιορισμός στην άσκηση επαγγέλματος αλλά δυνατότητα που δόθηκε (οφειλόμενη ή όχι δεν εγείρεται εδώ) σε όσους δεν κατέχουν το απαιτούμενο ακαδημαϊκό προσόν. Πρέπει δε να έχουμε υπόψη πως στην υπόθεση **The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Christodoulos Kyriakides** (ανωτέρω) αυτή η δυνατότητα, στην περίπτωση της παρόμοιας ρύθμισης του Περί Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Νόμου του 1962 (Ν. 41/62), χαρακτηρίστηκε ως παραχώρηση (concession).

Θα μπορούσε η ρύθμιση να ήταν διαφορετική ή η προθεσμία άλλη. Ίσως θα μπορούσε ακόμα και να αφηνόταν κάποιο περιθώριο προς αντιμετώπιση εξαιρετικών περιστάσεων και πράγματι κανένας δεν μπορεί να είναι αδιάφορος μπροστά στο μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η αιτήτρια. Αυτά όμως όπως και τα προβλήματα που ανακύπτουν ως εκ των προνοιών του Νόμου και ο τρόπος επίλυσής τους είναι ζητήματα που ανήκουν στην κρίση του νομοθέτη. Η κήρυξη νομοθετικής διάταξης ως αντισυνταγματικής προϋποθέτει αδυναμία θέσπισης της ως προσκρούουσας προς συγκεκριμένη διάταξη του Συντάγματος. Δεν έχει αποδειχθεί τέτοια αδυναμία και ο ισχυρισμός της αιτήτριας πρέπει να απορριφθεί. Όμοια ήταν η κατάληξη και στην υπόθεση **Ansor Corporation v. Republic** (1969) 3 C.L.R. 325 σε σχέση με την προθεσμία που τάσσει ο περι Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας Νόμος Κεφ. 266, προς υποβολή αίτησης για εγγραφή.

στ) Η κρίση πως εγκύρως τέθηκε η απαίτηση της κατοχής του προβλεπόμενου ακαδημαϊκού προσόντος ή για όσους δεν το κατέχουν της υποβολής αίτησης μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, συμπαρασύρει και την εισήγηση ως προς την παραβίαση του άρθρου 26 του Συντάγματος αναφορικά με την ελευθερία του συμβάλλεσθαι με πρόσωπα που θα αναζητούσαν τις υπηρεσίες της αιτήτριας ως φυσιοθεραπεύτριας. Η ελευθερία προς σύναψη τέτοιων συμβάσεων προϋποθέτει δυνατότητα νόμιμης άσκησης του επαγγέλματος του φυσιοθεραπευτή.

4 Α.Α.Δ. Μανδριώτου ν. Συμβουλίου Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών Κωνσταντινίδης, Δ.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.